

[Glønborg]

indviklet, at det næsten ikke er til at finde ud af for folk, samtidig med at de skal passe deres øvrige daglige arbejde derhjemme. Det kræver virkelig en arbejdsindsats at sætte sig ind i de politiske problemer.

Vi må jo også sige, at vi har et meget flimrende mediebillede. Den gammeldags avis, som behandlede tingene grundigt, er i vid udstrækning afløst af de elektroniske medier, der kommer med små, hurtige spots, og selv om de har deres fordel til mange ting, tror jeg ikke, de just er fremmende for den dybere indsigt i de politiske problemer.

Hensigten er, at vi skal have vælgere på arbejde, og så kan vi spørge os selv, om den støtteordning, vi har valgt – som giver tilskud efter stemmetal – så er den ideelle. Hr. Ivar Hansen nævnte muligheden af, at vi i forligskredsen fra dengang satte os sammen og kiggede kritisk på ordningen. Jeg vil meget gerne være med til, at vi gør det og ser på, om vi egentlig med den måde, vi har bygget det op på, når det mål, vi satte os, nemlig at aktivere mange folk.

Vi har givet partierne en støttemulighed, som præmierer dem for at få stemmer, og jeg kan se et skræmmebillede, hvis vi begynder at få politiske firmaer i stedet for politiske partier. Vi har jo en enkelt skuespiller, som simpelt hen har organiseret dette her og samler en hel del stemmer, og hans aktivitet er, at man samles en gang om året og spiser pølser og drikker øl; det var vel egentlig ikke det, der var hensigten med det. Nu er det på et forholdsvis beskedent og lidt uskyldigt plan, og vi kan more os lidt over det og sige, at det ikke er så slemt, men tænk, hvis der nu er nogle, der går videre, engagerer sig med reklamebureauer osv. og laver et effektivt politisk firma, der kan leve i kraft af at samle stemmer i massevis!

Burde vi ikke hellere give et tilskud, som var beregnet på grundlag af medlemstallet? Når det, det drejer sig om, er at gøre medlemmer aktive, så er det jo det, vi skulle præmiere og tilskynde til.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Hr. Glønborg startede sit ordførerskab med at fortælle, hvor fantastisk vigtigt det er for de politiske partier at have et organisationsblanding, hvor nye ideer kan fødes osv. osv. Når man hører hr. Glønborgs tale isoleret fra virke-

ligheden, kan man jo få det indtryk, at det, Fremskridtspartiet foreslår, er sådan noget i retning af at vælte Danmark tilbage til før stenalderen. Det er ikke det, der er tale om.

Det, der er tale om, er, at denne ordning blev indført i 1986, og med hr. Glønborgs lange politiske virke bør hr. Glønborg også vide, at Kristeligt Folkeparti og Folketingets øvrige partier klarede sig ganske udmærket med deres organisationsapparat op til 1986. Derfor holder argumentationen jo selvfølgelig ikke.

Det, der er tale om, er – fuldstændig som fru Marianne Jelved var inde på – at vi efterhånden giver tilskud til alting. Det er nærmest tolt forbudt at lave et stykke ægte frivilligt arbejde, hvor folk er engagerede, eller man er i hvert fald til grin, hvis man gør det. Lige så snart man har samlet fem eller 10 mennesker sammen, så er det første spørgsmål, man rejser: Kan vi ikke søge nogle offentlige tilskud? Ingen laver længere ægte frivilligt arbejde, og det var jo det, der skulle bære de politiske partier, frem for at man bliver lønnet for at sidde og tænke politiske tanker. Politiske tanker, de udspringer af engagement, og engagement er ikke noget, man kan betale sig fra.

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

Jeg tror, at hr. Kim Behnke har den samme erfaring, som jeg har, at det tilskud, som man opnår i kraft af partistøtteordningen, overhovedet ikke er nok til at holde en partiorganisation i gang, i det mindste ikke hvis den skal lave et rimeligt stykke arbejde, og vi er fra Kristeligt Folkepartis side helt klart med på, at vi ikke må komme op på en partistøtte af en størrelse, som er nok.

Der skal forlanges noget af de medlemmer, som slutter sig til partiet. Når jeg nu nævnte tanken om, at vi skulle give tilskud efter medlemstallet, vil jeg da meget gerne sige, at det selvfølgelig forudsætter, at medlemmerne også selv betaler et rimeligt kontingent. Det er den model, vi er vant til i så meget folkeoplysende arbejde, og jeg betragter egentlig partistøtten som en del af støtten til det folkeoplysende, aktiviserende arbejde, som er en væsentlig del af landets kultur, og som jeg godt synes at vi kan lade fællesskabets kasse betale lidt til.

Jeg vil også gerne sige til hr. Ivar Hansen, som nævnte muligheden af i stedet at indføre